

РЕШЕНИЕ

№ 19176

гр. София, 04.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в
публично заседание на 14.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

като разгледа дело номер **1130** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 26, ал.11 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ). Образувано е по жалба на Г. Е./ Н. У., гражданин на У., [дата на раждане] , срещу отказ за предоставяне право на постоянно пребиваване в Република България с рег. № 5364р-25742 от 25.10.2024г., издаден от директора на Дирекция „Миграция“ при Министерството на вътрешните работи.

В жалбата се твърди, че обжалваният отказ е незаконосъобразен, тъй като е издаден при съществени нарушения на административно-производствените правила, в противоречие с материално-правни разпоредби и в несъответствие с целта па закона. Твърди, че не е бил информиран, че удостоверението му за раждане ще бъде подложено на криминалистични проверки и не е бил поканен да даде предварително обяснения по документа при възникналите съмнения от длъжностните лица, нито е присъствал при извършване на експертизата. Твърди, че само съдът в свой окончателен съдебен акт може да признае един документ за подправен и административният орган е бил длъжен да провери истинността на твърдяната информации в него. Изтъква, че в акта не е посочено на кое от посочените в чл.26, ал. 9 от ЗЧРБ основания е издаден отказът. Моли съда да отмени обжалвания отказ. Претендира разноски.

Ответникът - директорът на Дирекция „Миграция“ при Министерството на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и изразява становище за законосъобразност на оспорвания с нея отказ. Моли обжалването да бъде отхвърлено. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражения за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и прецени

представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното: Жалбоподателят Г. Е./ Н. У., гражданин на У., със заявление с рег. № Г-1624/10.05.2024г., подадено при спазване на изискванията на чл.34, ал.3 от ППЗЧРБ, не по-късно от два месеца преди изтичане на разрешения срок на пребиваване, е поискал предоставяне на право на постоянно пребиваване в Република България на основание чл. 25, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ, като чужденец от български произход. Към заявлението са приложени изискуемите документи, съгласно чл. 34, ал. 1 и чл. 35 ППЗЧРБ, като във връзка с изискването на чл.35, ал.2 от ППЗЧРБ е представено удостоверение за раждане, заверено по надлежния ред, видно от което баща му Р. М. Г. е от българска народност.

В изпълнение на изискването на чл. 22, ал. 4 от ЗЧРБ от директора на Държавна агенция “Национална сигурност” (ДАНС) е представено становище рег. № М-8232 (л.44-45), в което е посочено, че ДАНС не разполага с данни, които да дават основание да се предполага е лицето представлява заплаха за националната сигурност, поради което не възразява да получи разрешение за постоянно пребиваване в Република България.

В изпълнение на изискванията на чл. 11, ал. 5 от ППЗЧРБ към заявлението е приложен регистриран в НАП трудов договор № 100 от 18.10.2023г. между ИНТЕРВИНДИУС БГ ЕООД, работодател, и Г. Е., който при справка е установено, че е актуален.

С писмо рег. № 8121р-6132/ 25.03.2024 г. (л.57 и сл.) главният секретар на МВР е уведомил директора на Дирекция “Миграция” МВР, че във връзка със зачестилите случаи на представяне на неистински и подправени документи, удостоверяващи български произход пред Министерството на правосъдието за получаване на българско гражданство е установено, че част от тях са използвани от чужденци и за получаване на разрешение за постоянно пребиваване в Република България. С цел недопускане използването на подправени документи, удостоверяващи български произход, да послужат за целите на производството за получаване на постоянно пребиваване, е указано на чужденците да се изискват оригинали на тези документи и при възникнали основателни съмнения оригиналите на приложените документи да се изпращат на Националния институт по криминалистика (Н.) в МВР и базовите научно-технически лаборатории към ОД МВР за извършване на експертни изследвания на документите. В писмото е указано удостоверение за раждане в оригинал да се изисква единствено от тези чужденци, на които в същото е изписано, че имат възходящ българин, а в останалите случаи да се прилага установената практика за установяване на произхода чрез Изпълнителната агенция за българите в чужбина (ИАБЧ).

Във връзка с осъществяването на контрол по спазването на условията и реда за пребиваване на чужденци на територията на Република България, в изпълнение на чл. 30, ал. 1, т. 6 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) и на разпоредителното писмо на главния секретар на МВР с рег. № 8121р-6132/ 25.03.2024 г., с придружително писмо с рег. № 536400-58387/ 15.07.2024г. по описа на дирекция „Миграция“ - МВР (л.26), Г. Е. е предоставил оригинала на представеното към заявлението удостоверение за раждане I-ЖД № 341067 (л.58).

С писмо рег. № 5364р177802/ 18.07.2024г. (л.20), удостоверението е изпратено до Н. - МВР за извършване на необходимите проверки и изразяване на становище с оглед вземане на решение по иницирираното от Г. Е. производство по предоставяне на право на постоянно пребиваване в Република България с позоваване на български произход.

Резултатът от извършените изследвания е обективиран в експертна справка № 24/ДОК-437/14.08.2024 г. за извършено техническо изследване на документи със заключението, че по представения документ от Г. Е. свидетелство за раждане I-ЖД № 341067, „в представения вид е неистинско“, като “бланката на свидетелството е отпечатана на мастиленоструен принтер,

следователно свидетелството е неистинско“.

Като се е позовал на заключението в справката, на основание чл.26, ал. 9 от ЗЧРБ, с отказ рег. № 5364р-25742 от 25.10.2024г. директорът на Дирекция „Миграция“ при МВР е отказал представяне на право на постоянно пребиваване в Република България на Г. Е./ Н. У., гражданин на У., [дата на раждане]

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Отказът за издаване на разрешение за пребиваване подлежи на пряк съдебен контрол за законосъобразност по аргумент от нормата на чл. 26, ал. 11 ЗЧРБ. Жалбоподателят е адресат на обективизираното в заповедта властническо волеизявление, засягащо неблагоприятно правната му сфера, поради което притежава правен интерес от нейното оспорване. Спазен е срокът по чл.149, ал. 1 АПК. С оглед изложеното съдът намира, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Обжалваният отказ с рег. № 5364р-25742 от 25.10.2024г г. е издаден от директора на Дирекция „Миграция“ при Министерството на вътрешните работи, компетентния орган да издава или отказва издаването на разрешение за продължително пребиваване съгласно чл. 23, ал. 7 от ЗЧРБ. От представената по делото Заповед № 8121к-1498/19.04.2016 г. на министъра на вътрешните работи (л.56) е видно, че именно издателят на отказа заема посочената длъжност, поради което административният акт е издаден от компетентен орган.

Отказът е издаден и в предвидената от закона писма форма. Изпълнено е изискването на чл. 26, ал. 11 от ЗЧРБ за неговото мотивиране. В мотивите на акта са изложени фактическите обстоятелства, които обосновават съдържанието на разпореденото волеизявление по чл. 26 ал. 9 от ЗЧРБ. В мотивите на заповедта директорът на Дирекция “Миграция” се е позовал и на изпратената експертна справка № 24/ДОК-437 от 14.08.2024 г. и заключението в нея, както и на разпоредителното писмо на главния секретар на МВР с рег. № 8121р-6132/ 25.03.2024 г., въз основа на което е изискано удостоверение за раждане в оригинал. В това писмо подобно са описани основанията, на които е разпоредено да се извърши проверка на приложеното удостоверение за раждане. Жалбоподателят е от У., в удостоверението му за раждане е посочен възходящ - баща от български произход, и именно с оглед зачестилите случаи на представяне на неистински и преправени удостоверения за раждане от тази страна е изискан оригинал и е извършена и експертна проверка. По изложените съображения неоснователни са твърденията в жалбата за липса на мотиви.

При постановяване на оспорената заповед не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените. Видно от доказателствата по делото, административният орган е издал акта си, след като е изяснил фактите и относимите обстоятелства от значение за случая. Неоснователни са доводите в жалбата, че жалбоподателят не е бил поканен да даде допълнителни обяснения по документа, доколкото за административния орган не съществува такова задължение. В случай, че жалбоподателят разполага с доказателства, оборващи заключението на експертизата, извършена в хода на административното производство, той е имал възможност да ги представи включително и пред настоящата инстанция.

Разпоредбата на чл. 26, ал. 9 от ЗЧРБ, въз основа на която е постановен обжалваният административен акт, предвижда, че се отказва издаването на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване на чужденец, когато предоставеното разрешение или представените документи са получени с измама или са неистински или подправени. В случая от заключението в изготвената експертна справка се установява, че представеното свидетелство за раждане е неистинско. Тази справка в хода на съдебното обжалване е оспорена от жалбоподателя

и е открито производство по реда на чл. 193 ГПК за оспорване истинността на нейното съдържание. В тази връзка по искане на жалбоподателя като свидетел е разпитан експертът, извършил техническото изследване на документа и изготвил експертна справка № 24/ДОК -437, В. Д. Б.. От показанията му се установява, че именно представеният по делото документ – удостоверение за раждане I-ЖД № 341067 е бил обект на изследването му. Експертът заявява, че бланка е отпечатана на мастиленоструен принтер, което е недопустимо и няма как оригинална бланка на официален защитен документ да бъде отпечатана на такъв. Те се отпечатват полиграфически в печатница с комбинация от техники на конвенционален печат, на печатни машини, не на принтер. Според показанията на експерта в случая не е необходимо наличие на сравнителни образци, т.к. е нарушен фундаменталният принцип на защитените документи, че бланката трябва да бъде полиграфически отпечатана и тази констатация е достатъчна и показателна за извода, че представеното свидетелство не е истинско и първично е опорочено като информация. В показанията си пред съда експертът пояснява, че техниката на печат е една от защитите на защитените документи и след като тя е опорочена, няма как да говорим за изследване след това и няма как документът да е истински.

От така събраните доказателства се установява, че представеното удостоверение за раждане на Г. Е. е неистинско, поради което съдът счита, че оспорването на експертната справка не е доказано и не следва да се изключва от доказателствата по делото. На основание чл. 179 ГПК, вр. с чл. 144 АПК, като официален документ, издаден от длъжностно лице в кръга на службата му по установените форма и ред, съставлява доказателство за изявленията пред него и за извършените от него и пред него действия, че представеното от него със заявлението удостоверение за раждане I-ЖД № 341067 е неистинско. Липсата на сравнителни образци в случая е неотнормисима, тъй като както заявява и експертът, не е спазен основен принцип на защитените документи и няма как документът да е истински.

След като е установено, че представеното свидетелство за раждане е неистинско, то законосъобразно, на основание чл. 26, ал.9 ЗЧРБ, е отказано предоставяне на право на постоянно пребиваване на чужденеца.

Неоснователни са и доводите на жалбоподателя, че не е информиран, че представеното от него удостоверение за раждане е подправено и че следва да представи удостоверение от ИАБЧ или друг удостоверителен документ в потвърждение на българския му произход. Разпоредбата на чл. 26, ал. 9 от ЗЧРБ е категорична, че се отказва издаване на разрешение за пребиваване, когато представените документи са неистински. Разпоредбата е императивна и за административния орган не съществува възможност да установява по друг начин фактите, установени в подправените документи. Без значение е кой документ е неистински. Без значение е и каква част от изследваните в Н. удостоверения за раждане на украински граждани са неистински или подправени. Твърдението на процесуалния представител на жалбоподателя, че всички изследвани документи са неистински се опровергава от съдържанието на представената по делото експертна справка № 24/ДОК -437 от 14.08.2024г., в която е установено, че от четири изследвани документа единствено този, представен от жалбоподателя е неистински, един е подправен, за останалите два не е установено да са неистински или подправени.

Оспорваният отказ е издадена и в съответствие с целта на закона - да не се допускат до територията на страната чужденци, които не спазват установения в страната правен ред и не отговарят на изискванията на закона.

По изложените съображения оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган, в установената форма, при спазване на процесуалните и материалните правила по издаването му и е съобразен с целта на закона, поради което подадената срещу него

жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора, на основание чл.143, ал.3 АПК, искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно. На основание чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 144 АПК и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, съдът следва да присъди в полза на ответника юрисконсултско възнаграждение в минимален размер – 100 лева.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I отделение, 65 състав:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. Е./ Н. У., гражданин на У., [дата на раждане] , срещу отказ за предоставяне право на постоянно пребиваване в Република България с рег. № 5364р-25742 от 25.10.2024г., издаден от директора на Дирекция „Миграция“ при Министерството на вътрешните работи.

ОСЪЖДА Г. Е./ Н. У., гражданин на У., [дата на раждане] г да заплати на Дирекция „Миграция“ при Министерството на вътрешните работи възнаграждение за юрисконсулт в размер на 100 (сто) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: